Τους Ποιμένες μας, τους θέλουμε καθαρόαιμους Ορθοδόξους και όχι προτεσταντίζοντες και κρυπτοπαπικούς (Φώτης Μιχαήλ, ιατρός)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 16 Αυγούστου, 2015

Αναρωτιέμαι πολλές φορές, ποια είναι η στάση, που οφείλει να κρατήσει ένας Ρωμηός, σε περιπτώσεις, που η ουσία της Πίστεώς μας προσβάλλεται από κάποιους ανθρώπους, και μάλιστα από ''έγκριτους'' καθηγητές των λεγόμενων θεολογικών μας σχολών ή ακόμα και από γνωστούς ''προβεβλημένους'' Ιεράρχες;
Ή αλλιώς, μέχρι ποιο σημείο έχει το δικαίωμα ένας Ορθόδοξος Χριστιανός, εν ονόματι τάχα του δυτικόφερτου κώδικα καλής συμπεριφοράς, να σιωπά και να μην υπερασπίζεται-ομολογεί την Πίστη των Πατέρων του, όταν αυτή η Πίστις περιφρονείται από κάποιους επιτήδειους και -το χειρότερο- παραχαράσσεται και αλλοιώνεται;

Μερικοί θα σπεύσουν να πουν, ότι σ' εμάς τους Χριστιανούς δεν πρέπουν οι αντεγκλήσεις και ότι, πάνω απ' όλα, μπαίνει η αγάπη.

Ναι, όντως, η αγάπη είναι ο πυρήνας της Διδασκαλίας του Κυρίου μας, αλλά για ποια αγάπη μιλάμε; Εκείνη που συμβιβάζεται με το ψεύδος ή εκείνη που αληθεύει; Εκείνη που διολισθαίνει προς την αίρεση ή εκείνη που διδάσκει ανόθευτη την Αλήθεια;

Όταν ο Ορθόδοξος Χριστιανός –λαϊκός ή ιερωμένος- αποσιωπά σκοπίμως την Αλήθεια, κάνει εκπτώσεις σε θέματα Πίστεως και συμπορεύεται ανοιχτά με τους αιρετικούς, τότε σε τι ωφελούν οι αγαπολογίες, οι ασπασμοί και τα χαμόγελα;

Πάνω στο θέμα αυτό ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος είναι σαφέστατος. Μας λέει: ''*Ουδέν όφελος βίου καθαρού, δογμάτων διεφθαρμένων*''. Σε τίποτε δεν ωφελεί ο καθωσπρεπισμός, όταν η Πίστη μας είναι αλλοιωμένη.

Ο κατ' εξοχήν υμνητής της αγάπης είναι ο Απόστολος Παύλος. Μήπως δεν είναι εκείνος, που μας διδάσκει, ότι πρέπει να κρατάμε αποστάσεις από τους αμετανόητους αιρετικούς;(1)

Ή μήπως, ο Ιωάννης, ο Μαθητής της Αγάπης, δεν είναι εκείνος που μας προτρέπει να τους κόβουμε ακόμα και την καλημέρα;(2)

Εμείς, από πότε γίναμε ανώτεροι στην αγάπη, από τον Απόστολο Παύλο και από τον Ιωάννη, τον ηγαπημένο Μαθητή του Κυρίου μας;

Απ' ότι φαίνεται, μάλλον δεν μιλάμε για την ίδια αγάπη.

Η αγάπη του Παύλου και του Ιωάννου είναι η αγάπη η πατρική, ενώ η δική μας –κάποιων δήθεν ανοιχτόμυαλων- είναι η ''αγάπη'' του έμμισθου αυτονομημένου μεταπατερικού παιδαγωγού.

Η αγάπη του Παύλου και του Ιωάννου είναι η αγάπη, που φωτίζει την Αλήθεια και οδηγεί στο Φως, ενώ η δική μας, είναι μια κάλπικη αγάπη, που θολώνει τα πεντακάθαρα νερά της Αλήθειας και οδηγεί στο σκοτάδι και την απώλεια.

Σε ολόκληρο το Ευαγγέλιο, Αγάπη και ψεύδος δεν συναπαντώνται πουθενά. Η αγάπη ποτέ δεν θυσιάζει την Αλήθεια. Αγάπη, που κρύβει και συγκαλύπτει την αίρεση, είναι εωσφορική.

Κάποιοι άλλοι θα μας υπενθυμίσουν, ότι οφείλουμε σε όλους τους συνανθρώπους μας, να φερόμαστε με επιείκεια και να μην αποκαλύπτουμε τα αδύνατα σημεία τους.

Ναι, έτσι είναι, αλλά, όπως μας διδάσκουν οι Πατέρες, αυτό ισχύει μονάχα σε ότι αφορά στα πάθη και τις αδυναμίες των συνανθρώπων μας και όχι σε διδασκαλίες αιρετικές και ολισθήματα βίου δογματικής τάξεως, προερχόμενα μάλιστα από υψηλόβαθμους ιερωμένους ή και επαγγελματίες των θεολογικών μας σχολών.

Τους ποιμένες μας, εμείς οι Ρωμηοί, τους θέλουμε καθαρόαιμους Ορθοδόξους και όχι προτεσταντίζοντες και κρυπτοπαπικούς.

Τους Ιερείς μας και προπάντων τους Επισκόπους μας, τους θέλουμε ανύστακτους και αυστηρούς φύλακες της πολυτίμητης Ορθοδοξίας μας

–όπως ακριβώς τους θέλουν και οι Πατέρες της Εκκλησίας μας και οι Άγιοί μας- και όχι δουλικά παρατρεχάμενους στα διεθνή ινστιτούτα της πανθρησκείας και του οικουμενισμού.

Πώς αλλιώς θα κρατήσουμε την Πίστη μας ανόθευτη; Πώς θα μπορέσουμε να αντισταθούμε στις απανωτές επιθέσεις που δεχόμαστε;

Ή μήπως δεν είναι ολοφάνερη η πρόθεση, αλλά και η πολυχρόνιος αντίχριστη δράση των ποικιλώνυμων αιρετικών, να ξεριζώσουν από τις καρδιές μας την Ορθοδοξία και να μας κάνουν σαν και του λόγου τους;

Η ευθύνη όλων μας είναι μεγάλη. Ακόμα πιο μεγάλη, όμως, είναι η ευθύνη των Ιεραρχών και Ποιμένων μας, ιδιαίτερα μάλιστα στους δύσκολους καιρούς που περνάμε.

ΠΗΓΕΣ:

(1) Προς Τίτον, κεφ. 3, στ. 10

''Αἱρετικόν ἄνθρωπον μετά μίαν καί δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ''.

(2) Β' Ιωάννου, 10-11

''Εἴ τις ἔρχεται πρός ὑμᾶς καί ταύτην τήν διδαχήν (τοῦ Χριστοῦ) οὐ φέρει, μή λαμβάνετε αὐτόν εἰς οἰκίαν, καί χαίρειν αυτῶ μή λέγετε. Ὁ γάρ λέγων αὐτῶ χαίρειν,
κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς''.